

Sygnatura akt I C 2744/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 21-04-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Ireneusz Frącała

Protokolant: sekr. sąd. Joanna Rusin

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 07-04-2016 r. w Koninie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w K.

przeciwko R. W.

- o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 680,00 zł (sześćset osiemdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12-11-2014 r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227,00 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Ireneusz Frącała

Sygn. akt I C 2744/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. w K. wystąpił z powództwem przeciwko R. W. o zapłatę kwoty 680 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 listopada 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu podniósł, iż strony łączyła umowa zlecenia na wykonanie instalacji gazowej do budynku mieszkalnego w W., gmina Ł.. Pomimo wykonania zlecenia, pozwany nie wywiązał się z umowy i nie uiszczył powodowi wynagrodzenia w żadnej części.

W dniu 26.10.2015 r. Sąd Rejonowy w K. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany złożył w terminie sprzeciw od tego nakazu zapłaty, domagając się oddalenia powództwa w całości.

W uzasadnieniu sprzeciwu podniósł, że projekt był integralną częścią wykonania przyłącza. Powód zobowiązał się do wykonania przyłącza zgodnie z projektem, twierdząc, iż każda firma wykonuje przyłącze na swoim projekcie. Tym samym zawarli oni ustną umowę, której powód nie wykonał. Nadto pozwany podkreślił, że projekt nie został mu dostarczony w uzgodnionym terminie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16.04.2014 r. R. W. i P. T. reprezentujący (...) Sp. z o.o. w K. zawarli umowę na wykonanie projektu budowlanego instalacji gazowej do budynku mieszkalnego zlokalizowanego w W., gmina Ł.. W § 2 umowy strony uzgodniły, iż prace, o których mowa zostaną wykonane w terminie 14 dni po otrzymaniu opinii Z.. Za wykonanie

robót z niniejszej umowy zamawiający miał zapłacić wykonawcy wynagrodzenie umowne w wysokości 680 zł brutto. Zamawiający miał dokonać płatności przelewem w terminie 3 dni od wystawienia faktury.

/dowód: umowa, k. 11, korespondencja mailowa, k. 9-10, k. 28, zeznania powoda, k. 89, zeznania świadka A. B., k. 87v-88/

Wobec długiego oczekiwania na nadesłanie przez pozwanego map do celów projektowych ukończenie prac projektowych nastąpiło dopiero w dniu 4.09.2014 r.

/dowód, korespondencja mailowa, k. 11-22, protokół przekazania prac projektowych, k. 24, zeznania świadka A. B., k. 87v-88/

W dniu 4.09.2014 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...) na kwotę 680 zł.

/dowód: faktura VAT, k. 23/

Pismem z dnia 17.10.2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty ww. kwoty.

/dowód: pismo z dn. 17.10.2014 r. wraz z potwierdzeniem nadania, k. 29-30, zeznania powoda, k. 89/

Do chwili obecnej pozwany nie dokonał zapłaty.

/bezsporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów dołączonych do akt sprawy, zeznań świadków A. B., k. 87v-88, T. P., k. 88 oraz zeznań przedstawiciela powoda P. T., k. 89.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania P. T., nie mając podstaw, aby zeznania te kwestionować. Treść jego zeznań znajdowała potwierdzenie w zeznaniach świadków A. B. i T. P.. Zeznania ww. świadków Sąd ocenił jako szczerze, logiczne, konsekwentne i spójne, a także zgodne z zebrany materiałem dowodowym.

Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom pozwanego, albowiem nie zostały one potwierdzone żadnym wiarygodnym dowodem. Pozwany nie wykazał, aby doszło do zawarcia umowy z powodem na wykonanie przyłącza instalacji gazowej. Zeznania pozwanego pozostają w sprzeczności z zeznaniami powoda oraz świadków A. B. i T. P..

Sąd jako nieistotne uznał zeznania świadka I. W.. Świadek nie była obecna przy podpisywaniu pisemnej umowy. Nie wiedziała ona również czy pozwany otrzymał od powoda projekt instalacji gazowej. Zeznania świadka były lakoniczne, tym samym nie wniosły nic istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty dołączone do akt sprawy, albowiem ich moc dowodowa nie budziła najmniejszych wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z zawartą umową z dnia 16.04.2014 r. powód był zobowiązany wykonać na rzecz pozwanego projekt budowlany instalacji gazowej do budynku mieszkalnego zlokalizowanego w W., gmina Ł.. Należy uznać, że umowa ta miała charakter umowy o dzieło. Zarówno opracowanie projektu, jak i czynności nadzoru autorskiego podporządkowane są osiągnięciu jednego, tego samego rezultatu, jakim jest oddanie obiektu zgodnego z projektem. Przedmiotem zobowiązania architekta staje się dzieło, jako przedmiot o charakterze niematerialnym, upostaciowione w dokumentacji projektowej, służące osiągnięciu rezultatu w postaci wykonanego obiektu (zob. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 25 czerwca 2012 r., I ACa 1083/11). Umowa o dzieło jest to umowa nazwana uregulowana w kodeksie cywilnym w art. 627-646. Do oceny treści zobowiązań stron mają zastosowanie w pierwszej

kolejności przepisy bezwzględnie obowiązujące (ius cogens) normujące umowę o dzieło, następnie postanowienia zawarte w treści umowy. W zakresie nieuregulowanym stosuje się w szczególności pozostałe przepisy umowy o dzieło (o charakterze ius dispositivum) oraz ogólne przepisy kodeksu cywilnego dotyczące zobowiązań w ogólności i ogólne przepisy kodeksu cywilnego.

Zgodnie z art. 642 § 1 k.c. w braku odmiennej umowy przyjmującemu zamówienie należy się wynagrodzenie w chwili oddania dzieła. Strony w umowie z dnia 16.04.2014 r. ustaliły, iż wynagrodzenie miało być płatne w terminie 3 dni od daty wystawienia faktury. Faktura na kwotę 680 zł wystawiona została w dniu 4.09.2014 r.

Należy stwierdzić, iż przedmiotem umowy między stronami było jedynie wykonanie projektu budowlanego instalacji gazowej na nieruchomości pozwanego i dokonania uzgodnień z Z.. Przedmiotem umowy nie było natomiast wykonanie tej instalacji (przyłącza).

Na uwagę zasługuje fakt, iż pozwany dopiero w mailu z dnia 29 września 2014 r., z zatem już po wykonaniu i przesłaniu projektu, a także wystawieniu faktury, wskazywał na zawarcie ustnej umowy o wykonanie przyłącza gazowego (k. 27). Brak natomiast jakichkolwiek wcześniejszych maili mogących potwierdzić zawarcie ww. umowy. Należy podkreślić, iż powód zaprzeczył, aby takowa umowa była zawarta. Oprócz zeznań pozwanego, brak jakichkolwiek dowodów świadczących o zawarciu ustnej umowy na wykonanie przyłącza.

Należy podkreślić, iż samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (por. wyrok SN z 22.11.2001 r. I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44). Nie jest w takiej sytuacji obowiązkiem Sądu dopuszczanie dowodów z urzędu, aby zastąpić bierność strony. Prowadzenie w takiej sytuacji postępowania z urzędu w istocie rzeczy stanowi faworyzowanie jednej ze stron kosztem drugiej do czego obowiązujące przepisy nie stwarzają żadnych podstaw. Działanie sądu z urzędu może, bowiem prowadzić do naruszenia prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron (por. wyrok SN z 12.12.2000 r., V CKN 175/00, OSP 2001/7-8/116 z glosą aprobującą Broniewicza OSP 2001/7-8/116, uchwała składu 7 sędziów SN z 19.05.2000 r. III CZP 4/00, OSNC 2000/11/195). Postępowanie cywilne jest bowiem postępowaniem kontradyktoryjnym, gdzie aktywność dowodowa obciąża stronę procesu. Wszelkie działania Sądu z urzędu mogłyby być poczytane jako naruszające zasadę równych praw stron gdyż w istocie rzeczy prowadziłyby do faworyzowania jednej ze stron procesu na niekorzyść drugiej. W tej kwestii należy wskazać, na art. 3 k.p.c. czy art. 232 k.p.c. Możliwość podejmowania inicjatywy dowodowej przez sąd może mieć jedynie charakter wyjątkowy w sytuacji rażącej nierównowagi procesowej stron, gdy dany dowód jest niezbędny do rozstrzygnięcia, a strona sama z przyczyn wewnętrznych nie jest w stanie przejawiać inicjatywy dowodowej. Z taką sytuacją zdaniem Sądu nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Należy podkreślić, iż obowiązek wynikający z art. 6 k.c. w procesie jest realizowany poprzez zgłaszanie stosownych wniosków dowodowych celem udowodnienia okoliczności, na które powołuje się strona procesu. Stosownie do art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ewentualne ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu obciążają stronę, która nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku (por. wyrok SN z 15.07.1999 r. I CKN 415/99 LEX 83805).

Pozwany w ww. mailu z dnia 29 września 2014 r., napisał, iż za wykonanie przyłącza strony umówiły się na kwotę 3-3,5 tys. zł, natomiast żadna odrębna wartość wykonania samego projektu nie była uzgadniana. Powyższemu przeczy umowa z dnia 16.04.2014 r. o wykonanie projektu, w której strony wskazały, iż za wykonanie projektu zamawiający ma zapłacić 680 zł brutto.

Jeśli chodzi o termin oddania projektu, to należy wskazać, iż z przedłożonych dokumentów prywatnych (korespondencji mailowej) wynika, iż nie można przypisywać powodowi jakiegokolwiek opóźnienia z jego strony. Sam pozwany przyznał, iż opóźnienie w oddaniu projektu wynikał z jego winy, albowiem nie dostarczył on powodowi potrzebnych map.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w pkt 1 wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 476 k.c. i art. 481 k.c. w zw. z art. 321 k.p.c. Skoro pozwany nie zapłacił powodowi za wykonane dzieło w terminie wskazanym na fakturze k. 23, czyli do 11.09.2014r. to, żądanie odsetek od 12.11.2014r. jak żądał powód, było uzasadnione, gdyż pozwany pozostaje w zwłóce.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 oraz z 2015 r. poz. 616 i 1079), zasądzając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu, czyli 30 zł opłaty sądowej od pozwu, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 180 zł kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Ireneusz Frąćala